

דפי גור

יום ו', י"ג בטבת תשפ"ג, 6.1.2023, גיליון מס' 5037

שנה חדשה, מכונה חדשה

תקציב 2023: קריאה שנייה

אבישי שורש (הוקרא על ידי אודי קינן): מציע במקום להוריד את מס האיזון ל-25% להורידו ל-30% והכסף ש"נרוויח" מביטול ההורדה ינוצל להורדת מס הקהילה.

אודי קינן: המשמעות של ההצעה הזאת, שיותר משפחות יעברו למדרגת המס הגבוהה של 48 אלף ש"ח בשנה, וכל המשפחות ביגור יהנו מהפחתה של 30 ש"ח במס קהילה. לדעתנו, זאת הצעה לא טובה. בשנים האחרונות הוצאות הקהילה לא קטנו. הורדת מס הקהילה לא "מאזנת" את התקציב. המקור לא בהוצאות הקהילה, אלא חישובי לקהילה ומיטיבה עם החברים שלא משלמים מס איזון כלל. ההכנסה ממס איזון בשנה שעברה היתה 4.2 מלש"ח, בינתיים הוא עלה ל-5.7 מלש"ח. אנחנו רוצים להחזיר אותו להיקף של השנה הקודמת, 4.2 מלש"ח ולא להעלות אותו. משמעות ההצעה של אבישי, שכל שאנשים ירוויחו יותר יעלה שיעור המס שהם צריכים לשלם. זה נראה לנו לא נכון ולכן אנחנו מתנגדים לה.

ספי בארי: מבחינה חשבונאית לא צריך לעבור כסף צבוע אוטומטית מסעיף לסעיף. כסף שנחסך או מורווח ב"מס איזון" צריך להישאר שם ולא לעבור אוטומטית לתקציב קהילה, ולא טוב שיגור מתנהלת כך.

אהוד ס"ט (ראה פרסום בנפרד).

אבישי שורש: כאמור, אני מציע להפחית את ההורדה המוצעת למס איזון מ-35% ל-25% ולהעמיד אותה על 30%, ושההפרש יירד ממס הקהילה. כל החברים יהנו, כולל אלה שמשלמים מס איזון. פורסם שרק 48% לא משלמים מס איזון, אבל לא צויין כמה כל אחד משלם. אני ואשתי משלמים, אמנם מעט, רק בודדים משלמים את המקסימום. הצעת ההנהלה פוגעת במרבית הציבור שלא משלם כל כך הרבה. אני, שאין לי פה ילדים ונכדים, משלם את הסבסוד הכבד של הקהילה ובצדק! כי זה מה שכתוב בחוברת. כפי יגור עוזרת לאנשים עם שכר נמוך ונותנת להם תק"ה, ככה צריך לשמור על מס איזון גבוה, ולהוריד אותו יותר לאט. אשמח לקבל יותר מידע על התפלגות האוכלוסיה שמשלמת מס איזון. צועקים בדיון הזה אלה שמשלמים מס איזון, כי יש להם ממה! והציבור שלא משלם לא משמיע את קולו כלל, אולי לא מבין.

נועם שפיגלר: בתשובה לאבישי. ביגור 560 בתי אב, 350 משלמים בין 0 ל-400 ש"ח, מתוכם 150 פנסיונרים שלא משלמים, 215 בתי אב משלמים מעל ל-400 ש"ח.

אורלי מורן: מבקשת שבחברת התקציב תהיה שורה נפרדת להוצאות השיוך. מס גולגולת לא מוסרי, באשר הוא זהה לאלה שמרווחים הרבה ומעט. צריך לשאוף שכמה שיותר מהר נבטל אותו, ושהמיסים יבואו ממסי האיזון.

דורית שריג: אני שייכת לקבוצה שמס האיזון מציקה לה מאוד. כבר לפני 15 שנים עמד מול האסיפה אילן מאיר מ"אבני דרך" ואמר שביגור על קבוצה קטנה מונח העול

ספי בארי: ניסינו להעביר את הליך אישור תקציב 2023 בנוהל קריאה ראשונה ושנייה, כשאחרי הקריאה הראשונה חברים מביאים הערות והסתייגויות. ההערות וההסתייגויות נדונות בהנהלות הרלוונטיות, ומגיעים לקריאה שנייה להסבר ההצעות ועמדת ההנהלות ביחס אליהן, ואז עוברים להצבעות. לא הצלחנו כל כך, מבחינה זאת שלא הוגשו הרבה הערות, הסתייגויות והצעות. הציבור דורש מאיתנו להביא נושאים ב"שתי קריאות", אבל זה דורש גם מהציבור התנהלות בהתאם. לאור זאת, החלטנו להתגמש ולאפשר היום דיון פתוח, ולא להתעקש על הגשת הצעות בכתב. אני מקווה שבעתיד נוכל לעמוד בשאיפה של הגשת הצעות בכתב, וקבלת החלטות יעילה ומהירה בקריאה שנייה. נדון כעת בהצעות שכן הוצגו.

בועז אוחנה (הוגש בכתב, הוקרא על ידי אודי קינן): ברצוני להעלות הסתייגות לתקציב המשק לשנת 2023, תוכנית השקעות, תקצוב המשך פרויקט הממ"דים. נאלצתי להעביר את ההסתייגות לספי, היות ולא אוכל להיות בשתי האסיפות לאישור התקציב.

אני מבקש להוריד את ההשקעה בסך 2.5 מלש"ח מתוכנית ההשקעות לשנת 2023 ובכך להקטין את המסגרת ללקיחת הלוואות. ישנם נימוקים רבים לכך, אך הנימוק העיקרי הינו שימוש בכסף ציבורי להשבחת נכסים פרטיים של החברים. לאחר קבלת ההחלטה על שיוך קנייני ביגור, וביתר שאת לאחר קבלת ההחלטה על הזיקה בין החברים הגרים בדירות הקבע לבין דירותיהם, אינני סבור שבעת הזו נכון להשקיע כסף ציבורי בהשבחת הנכס הפרטי של כל חבר. במיוחד לא בלקיחת הלוואה שההחזר שלה יועמס על הדורות הבאים. כמו כן, את הפיצוי/האיזונים על פערי הדיוור השונים (לא רק דירות ותיקים) יש לעשות כחלק מתהליך השיוך, ולא "לגנוב את הסוסים" תוך כדי תהליך ועל חשבון הקופה הציבורית.

אי לכך אני מבקש להצביע על סעיף זה בנפרד ("בעד" ו"נגד") מהמכלול של תוכנית המשק.

אודי קינן: עמדת הוועד - לאחר שיחות רבות בנושא, לא מוצאים לנכון להקפיא את התוכנית של הממ"דים. היא חלק מההתחייבויות לחברים בחוברת השינוי. היא מטפלת גם בהשוואת פערי דיור, וכמובן בשיפור הביטחון האישי. קיימנו דיון מיוחד בהסתייגות של בועז. כשם שאנו נותנים מקדמות לדירורים שבונים דירות חדשות על בסיס הוותק שלהם, גם כאן זה סוג של "הקדמה" לאיזון. בסופו של דבר, יבואו לכל משפחה והדברים יילקחו בחשבון.

(בתגובה להערה) "מימון התשתיות" זאת התחייבות נוספת, לא קשורה לאיזונים, כשם שהחברים הוותיקים גרים בדירות שהתשתיות שלהן שולמו על ידי יגור, החלטנו שכל מי שהיה חבר עד 2018 ובנים שהיו במסלול והשלימו קבלה לחברות עד 2022 זכאים לתשתיות.

מסודר, איזה יגור אנחנו רוצים.

גלית חגי: לגבי, בבקשה בוא נעשה דיון, אבל קודם כל נוריד את האיזון לאפס, ואז נקיים דיון חברתי מסודר ונינח. ברור שמי שלא משלם את המס הגבוה, נוח לו לדון בשקט ובצורה מסודרת ולא בוער לו. צריך לציין שמי שמשלם מס איזון גבוה משלם גם את המדרגה הגבוהה. אני לא מכירה עוד קיבוץ שמשלמים בו מס כזה גבוה.

אהוד ס"ט: לגבי הריבית, הערות שהיו כאן הינן הבהלת יתר. דווקא ריבית אפס היא מצב לא נורמאלי. ריבית של 4% זה נורמאלי וסביר. אין מה להיבהל. המצב המאזני של יגור הוא 85% הון עצמי. אין מה לפחד לקחת הלוואות. יש לחץ גדול של הבנייה מכל הכיוונים וההצעה שהובאה נכונה וטובה.

אבישי שורש: גם אני עבדתי שנים בשכר גבוה שעבר כולו ליגור. רוב משלמי מס איזון מקבל גם רכב ודלק שלא כלול במס. אם ההצעה של גלית רצינית היא מחייבת להוריד את כל המיסים, והפסקת הסיבסודים כולם, כולל בחינוך. אם יש בעיה ל-50 שמשלמים "יותר מדי", צריך לבדוק את זה באופן אישי, כמו שבדקים עם אלה שלא יכולים לשלם בכלל. הורדת מס הגולגולת תיטיב גם עם "העשירים".

אבשלום ודליה שוחר (הוקרא על ידי אודי קינן): קיבוץ יגור החליט על השלמת הממ"דים על פי ותק הבניינים בתקציב 2023. לא מדובר בהשבחת הנכס, אלא קיום החלטות חוברת השינוי. אנחנו בסכנת מלחמה. עלינו להערך בהתאם, בהתאם להחלטות הממשלה ופיקוד העורף.

אודי קינן: תמיד יש בתקציב בו דברים טובים ופחות טובים עבור כל חבר. אנחנו ממליצים לאשר את התקציב. ניסינו שישרת נכון את כלל חברי יגור, גם בממ"דים וגם במיסוי. נכון שמש הגולגולת רגרסיבי ולא שיוויוני, אבל אפילו בארצות הסקנדינביות משלמים מס פרוגרסיבי, כולם, גם אלה שבמדרגה הנמוכה ביותר. לקהילה יש עלויות ולכן אין מנוס גם ממס רגרסיבי. נמשיך במגמה להוריד את המיסים ככל שניתן גם בעתיד.

אבישי שורש: נכון שבהרבה קיבוצים אין מס איזון או שהוא קטן, אבל שם כל מבנה המיסים שונה, נניח בזה שלא מסבסדים את החינוך, למשל.

הכלכלי של יגור. לא יכול להיות שבתי אב יתפקדו בתור "ענפים". לפני חמש שנים החלטנו לעשות שינוי. אי אפשר שימשיכו להגיד לאותה קבוצה (חלקנו דקה לפני הפנסיה) וזה הזמן שלנו לעזור לילדים שלנו, להעביר כל כך הרבה משלנו ליגור. מס איזון כמות שהוא לא צודק. אנחנו מכבדים את החיים המשותפים ושמחים לתרום, ובוודאי לא קוראים לבטל את המס. אבל לא סביר שבית אב ייתן 50 או מאה אלף ש"ח. אפילו רף עליון אין. הצעירים צריכים את הסכום הזה לבניית הבית והמבוגרים עבור הבנים. באף קיבוץ אין שיעורי מס כמו ביגור. בכל הקיבוצים ירדו אחרי 5 שנים אחרי השינוי ל-5%-10% מס. בקיבוץ מופרט לא נופל עול כל כך כבד במיסוי לטובת סיבסוד ובנייה על המשפחות הפרטיות. ביגור, משום מה, זה נראה מובן מאליו. זכותה של כל משפחה להוליד כמה ילדים שהיא רוצה אבל האחריות עליה.

דב ישורון: מחקרים מראים שמעל 25% מס, אנשים מחפשים מעקפים. לאור האינפלציה שמרימה ראש והריבית על הלוואות שבנק ישראל משלש, צריך להימנע מלקיחה או מיחזור הלוואות, ולפרוס כמה שאפשר את ההשקעות. זה שאין תג מחיר לדיירים על ההשקעות של יגור בתשתיות גורר הפרזה והגזמה של דרישות הדיירים, וחייבים לשים על זה מחיר, במקומות אחרים קוראים לזה היטל תשתיות.

ירון שמיר: מחזק את דבריו של דובלה, שההלוואה שיגור לוקחת בתוכנית משק, 8.5 מיליון ש"ח, מסוכנת ליגור בגלל הריבית הגבוהה. בקשר למס האיזון, המס הגבוה ברוב המקרים לא נובע מההכנסות הגבוהות של המשפחות, אלא מזה שאין להן כבר "הגנות" כלומר שהילדים גדלו. לא כל בית אב יכול לשלם 3000 ש"ח לחודש מס איזון.

גבי קרדוש: ההצעה של אבישי נכונה ליגור בשלב זה. גם לפני שנה רצו להוריד את המס ב-10 אחוז והציבור הצביע להוריד רק ב-5%. ב-2018 קרוב למחצית הקיבוצים אחרי השינוי ביטלו את המס הזה לחלוטין. מדובר בדמותה של יגור. צריך לקיים דיון רציני על דמותה של יגור לאור המיסוי, ולא לבוא כל פעם עם השאלה הזאת לדיון על תוכנית משק. צריך לחשוב אם אנחנו רוצים קיבוץ ישוב קהילתי או קיבוץ מדינת רווחה. יש קבוצות שונות עם צרכים שונים. פונה למזכירות לכנס בעוד 2-3 חודשים דיון

ביום א', א' בטבת תשפ"ג, 25.12.22
הבאנו לקבורה את חברנו
יעקב ענבר ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף באבלם
של אריק בשן והמשפחה
על מות האחות
איילה הדרי (ברנשטיין) ז"ל

בית יגור משתתף באבלם
של מורן (שגב) אבני והמשפחה
על מות האב
דוד ז"ל

תגובה באסיפה על תוכנית המשק (13.12.22) להצעת בועז אוחנה לביטול בניית הממ"דים

אהוד ס"ט

שנים לאחר "השינוי" - הושלם רק כרבע מהשלב הראשון המתוכנן ("שכונת הלול-מזרח").

בנוסף לכך, בקשר להלוואות, הרי שבסעיף 7, בפרק "הדיר" ב"חוברת", נאמר במפורש:

"על בסיס פריסה מחודשת של הלוואות הקיבוץ... יקצה הקיבוץ... את הסכומים (שלעיל)".

בדיוק כך פעלו "הוועד המנהל" והמזכירות ב"תוכנית המשק" 2023, וכל הכבוד להם על כך.

(2) "נכסים פרטיים של החברים"

ושוב, גם הגדרה זו טועה ומטעה. כל זמן שלא השלמנו את תהליך "השיוך" על ידי חתימה מול רמ"י, וקרוב לוודאי שהדבר ייקח לנו עוד שנים לא מעטות, **זירות החברים הן רכוש הקיבוץ!**

יתר על כן, בסעיף 6.1. שם, נאמר:

"**המטרה העיקרית** (של בניית הממ"דים) היא העלאת ערך **הזירות הישנות והנחות בערך**, לפחות לסביבת 'הערך הממוצע' של הדירות ביגור".

היש איזה פסול במטרה זו? אין לי ספק שהיא תיכלל במקום מכובד בכל תוכנית איזונים ראויה של יגור בעתיד.

מה עוד שלפני העלאת הערך, יש כאן קודם כל צורך בטחוני חיוני שמשמעותו עלולה להיות: **חי או מוות! וזאת, כאשר בהתאם להנחיות "פיקוד העורף" חייב היום להימצא ממ"ד בכל דירה הנבנית בישראל.**

ולבסוף, ואולי החשוב מכול, "החוברת" צפתה את פני העתיד גם בנושא זה. בסעיף 10, בפרק "הדיר" (עמ' 78) נאמר במפורש:

"**הסיוע במימון בנייה חדשה והשיפוץ שיערך בזירות החברים על חשבון הקיבוץ ויעלה את ערך הדירה, יילקח בחשבון בחישוב זכויות בית האב במסגרת איזון פערי הדיר כחלק מתהליך שיוך עתידי**".

גם כאן, דין הממ"דים הוא כדן הבנייה החדשה, ובכל מקרה יקוזזו כספים, כאן ושם, אם יהיה צורך בכך.

המשמעות של כל זה היא אחת: **טענת המציע בנושא זה מופרכת לחלוטין. אין ולא יהיה בבניית הממ"דים "שימוש (לא ראוי) בכסף ציבורי להשבחת נכסים פרטיים!**

ב. זו הצעה מביישת

ההתקפה של בועז על החלטת "הוועד המנהל" והמזכירות לבנות ממ"דים בשכונות המבוגרות, **עלולה לגרום ליגור נזק חברתי רב, ובושה לדורות.** וזאת, עוד בשנת ה-100 ליגור!

הצעה זו גם מביישת, את המציע עצמו, שהיה שותף פעיל

1. **בראשית הדברים** אני רוצה לברך את "הוועד המנהל" והמזכירות על "תוכנית המשק לשנת 2023 שהיא שקולה, מאוזנת ואחראית. יש אמנם מקום לשיפור בהצגת הנתונים, אבל התוכנית בכללותה, בהחלט ראויה לציון.

אני רוצה גם להרגיע את בועז: בתוכנית זו לא רק שלא "גונבים סוסים", כדבריו, אלא להיפך - "הסוסים" עובדים בתבונה ובאחריות בהתאם לתוכנית - "חוברת השינוי", שהוראותיה תקפות ומחייבות היום.

וזו רק דוגמה אחת לכך, עד כמה היינו זקוקים ל"שינוי הארגוני" ביגור, עם המוסדות החדשים, ועם הגבלת משך הקדנציות בתפקידים ציבוריים, עליהם החלטנו.

2. **ולעצם העניין - הצעתו לביטול בניית הממדים ביגור.** הצעה זו הינה, לדעתי:

- **מופרכת מיסודה**, ואין לה כל בסיס ואחידה במציאות,
- **מביישת** את יגור ואת המציע עצמו,
- **מצערת** מעצם זה שהיא הועלתה רק כנגד הדור המבוגר והוותיק ביגור.

ונמק את הדברים:

א. ההצעה מופרכת, קודם כול, משום שהיא מנוגדת וסותרת באופן בוטה את נוסח ורוח "חוברת השינוי"! יתר על כן, **לטענה המרכזית בה אין כל אחידה במציאות.** המציע טוען שיש כאן להלכה "שימוש (לא ראוי) בכסף ציבורי להשבחת נכסים פרטיים", **ולא היא!**

נבדוק טענה זו למרכיביה:

1) **"שימוש (לא ראוי) בכסף ציבורי"**

חשוב להבין: יגור ממשיכה היום להשתמש בכסף ציבורי בכל הבנייה החדשה. היא עושה זאת, קודם כול, במימון התשתיות לשכונות החדשות, ואנחנו שמחים על כך, וכן במתן המקדמות לדייריהן.

ודין ממ"ד מבחינה זו, כדן התשתיות לבנייה חדשה!

מה עוד שהעלות המתוכננת של בניית הממ"דים למבוגרים בשנת 2023 (2.5 מיליון ש"ח) הינה פחות מרבע מסך עלות ההשקעות בבנייה (10.75 מיליון ש"ח). כל היתר - שלושה רבעים - הולכים לבניית דירות חדשות!

ואתה שואל את עצמך: **האם הוא לא מבין את זה? ולמה הפגיעה המכוונת והחוזרת הזו דווקא בדור המבוגר?**

לשם פרופורציה: עלות התשתיות ב"שכונת הבלוקונים" בלבד תסתכם במעל 8 מיליון ש"ח. סכום זה בלבד היה מספיק להשלים את בניית הממ"דים כמעט בכל "יגור הישנה" (מדרום לכביש הכניסה).

וכל זאת, עוד לפני שאמרנו שבניית הממ"דים כבר **תוקצבה במלואה ב"חוברת"**, פרק "הדיר" (עמ' 78): 12 מיליון ש"ח במשך שש שנים, כאשר עד היום - חמש

הגיל של בתיה פלוט וישראלה סלע) שמפאת גילם לא ניתן היה לרכוש לה "תיק פנסיוני".

רק לאחר שיגור קבעה את תחנת הדלק בדרך לנשר, כמקור הכנסה כזה, התפנינו למלאכת העלאת "פנסיית היעד" לשאר החברים. והיו עוד דוגמאות רבות נוספות לגישה זו ביגור.

כך אנחנו מצפים שיגור תפעל גם בעתיד, על מנת שנהיה שיגור היא ביתנו.

3. לסיכום, חשוב שיהיה ברור: אנחנו לא מבקשים טובה, אנחנו דורשים צדק!

למען יגור טובה יותר, בואו נתמוך בהצעת "הוועד המנהל" והמזכירות בתוכנית המשק, הכוללת בניית ממ"דים לדור המבוגר, ונדחה מכל וכל את הצעת בועז אוחנה, לביטולם.

לכתיבת "חוברת השינוי", ובעת יוצא בצורה בוטה כנגד האמור בה.

ג. הצעה זו גם מצערת

היא מצערת, כי דומה שהמזיע לא הפנים באמת את ערכי הסולידריות וההתחשבות ההדדית, שהם הבסיס לכל "קהילתיות", ובמיוחד - את חוקי המוסר והדיברות הנצחיות: "כבד את אביך ואת אימך" ו"בפני שיבה תקום" שהיו מסורת ארוכה ומכובדת ביגור.

בהקשר זה, הייתי מצפה ממנו דווקא שהוא יאמר: כל זמן שלהוריי אין ממ"ד, אני עצמי לא נכנס לבית חדש עם ממ"ד.

רק כתזכורת, אנחנו פעלנו אחרת. כך, למשל, כאשר עלתה בזמנו המחשבה להעלות את "פנסיית היעד" ביגור, אמרנו ב"וועדת הפנסיה" שלא נעשה את זה לפני שנדאג למקור הכנסה מתאים לקבוצת החברים המבוגרים, (קבוצת

מסורת שהתחדשה

השנה, אחרי שנתיים של קורונה, חזרנו בגן חצב למסורת של הכנת ליביות בחנוכה עם סבים וסבתות וכמובן שכל בני המשפחה הנוספים הזמנו. האווירה היתה מרגשת כמו תמיד ועוד יותר. התחלנו בגירוד תפוחי האדמה והכנת עיסת ליביות ולאחר מכן עברנו למסיבת חנוכה משותפת. השנה בפעם הראשונה לבקשת/הצעת הילדים הזמנו לשני מפגשים של הדלקת נרות גם את ילדי גן אורן וילדי גנון כרמל.

אנא טיפ
לשש וזאליה טלפין
אנשה ואבשי
ואכל בני המשפחה
אהלצת הבת הנכרה רון

אחווה רז ואלן רונטל
אליה רוטנברג
אהלצת הנכרה הננה נאיה
בת לאסי וטטי

משולחנה של רחלי

(מנהלת הקהילה רחלי ברנדשפט)

בבניין שוקדים במלוא המרץ על מלאכת האיטומים, תיקון ארגזי רוח ומרזבים.

שיוך דירות - מתקדמים לפי המתווה ובקרוב נגיע לאסיפה עם הסדרים בנושא המחלוקות והתכנון.

הנהלת הקהילה עוסקת בנוהל בנייה פרטי ובפירוט של תוכנית ההשקעות לשנת 2023.

אסיים בציון כנס מנהלי העסקים והקהילה שלנו שהתקיים בשבוע שעבר.

כנס המנהלים, ביוזמה נוקי, נערך מידי שנה. התכנסנו ב"כרמלה" להצגת חלק מהענפים. שמענו הרצאה מעניינת על חשיבה מחוץ לקופסא, איך מקדמים ומתקדמים בעולם משתנה חדשות לבקרים וחשיבותו של שיתוף הפעולה בין התחומים ובין המנהלים. לקינוח, שמענו את צבי יחזקאלי במבט שלו למזרח התיכון.

כנס מהנה ומפרה. תודות לנוקי ולגילי שארגנו, דאגו והוציאו אל הפועל.

שבת שלום ובתקווה לשפיות בהתנהלות הלאומית.

שלום לבית יגור,

יומן ראשון לשנה אזרחית חדשה, המגיעה עם רוחות קשות של ממשלה חדשה, עלייה ביוקר המחיה, באלימות ובקיצוניות.

אנו, בחצר יגור, עסוקים בשלנו ואולי טוב שכך:

תקציב 2023 עבר ברוב משמעותי, רוב הציבור תומך ומסכים למהלכים ולהובלה.

בחדר האוכל הותקנה מכונת שטיפת כלים חדשה, שהחליפה את הישנה בת ה-40 ומעלה...

בחינוך המשלים יצא עלון לכיתות היסוד בשם "מבט לכרמל" שמחמם את הלב. ברכות על היוזמה.

בשכונת הברכה החלו כבר בבחירת מגרשים לחברים שהצטרפו לפרוייקט.

סרט המאה יוקרן במועדון ותיקים ולכלל ציבור החברים ביום שישי, עם בירה ונסירה.

"ספסל השראה" ליום טהרלב בבית העלמין ענת עוגן

בתיה קינן-טהרלב, אלמנתו של יורם, סיפרה לי על יוזמה של רשות הטבע והגנים להצבת 16 "ספסלי השראה" עם שירי יוצרים בנופי הארץ ושאוּלי נוכל להתקין גם כאן, ליד קברו של יורם.

פניתי לשרית פלאצי-מיארה, האמונה על כך דרך הרט"ג. צילמתי, בתאום עם גדליה טולפין אשר על בית העלמין, את הדרך מעל בית העלמין והגדר של פארק הכרמל, מתוך מטרה שאולי יגמישו בשני מטר את מיקום הספסל. גל שגיא, עובד פארק הכרמל, גוייס, ומייד נעתר. השטח נסרק, נידון עם ההנהלה ועיניכם הרואות.

הספסל ניצב מול קברו של יורם, בתאום להשלמת המצבה לקראת יום השנה 6.1.23.

האזכרה תתקיים ביום שישי 6.1 ב-11:00.

אחזקות יגור

ישיבה מיום 14.12.2022

2023 ללגין אריזות בלבד. נמסרה סקירה על מצב השוק. במרכזה ירידה של כ-10% מסך המכירות, עקב שנת השמיטה וייבוא מסיבי מתורכיה במחצית הראשונה של השנה. למרות זאת, לגין תסיים ברווח, עקב עליות שבוצעו במחיר המכירה במשך השנה.

תוכנית 2023 - בהתארגנות לשנת 2023 קנתה לגין את כל מלאי הפח לשנה זו. לפי הערכת זאב, העברת מפעל "קניאל" לקריית גת לא תחולל תפנית משמעותית בשוק. צפי לשנה הבאה - הגדלת המכירות בכ-10 מיליון ש"ח.

3. חוצות יגור - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנים: **דגן שוחר ורני טנא.**
התאגיד יסיים את השנה ברווח של 1,450,000 ש"ח, 150 אש"ח פחות מהתוכנית. ההפרש בין התוכנית לביצוע נובע מכך ששלושה חללים היו ריקים. בחוצות יגור לא הושקעו השנה כספים, פרט לתיקון הגג שגורם לנזקים לחנויות השוכרים עקב חדירת מים.

תוכנית ל-2023 - רווח של 1,600,000 ש"ח, עקב חתימת חוזה להשכרת שני החללים הגדולים לטובת חנות ציוד משרדי, צעצועים ובית מרקחת. אין ספק שמורגשת תנועה רבה יותר של אנשים מאז פתיחת קו המטרונית. אנו צופים שכל שיעבור הזמן תגדל משמעותית תנועת האנשים במתחם. לא מתוכננות השקעות מיוחדות.

1. רפת - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנים: **אורן נווה ורני טנא.**
תוצאות שנת 2022 היו 10% פחות מהיעד (עקב מחלת הפה והטלפיים), אולם התוצאות הטובות הושגו. הצוות יציב ומחיר מטרה גבוה. שנת 2022 הסתיימה ברווח של 820 אש"ח. ב-2023 מתוכננות הכנסות של 1,100,000 ש"ח. תוכנית השקעות לא הוגשה, עקב בדיקה להיתכנות של איחוד רפתות עם קיבוץ כפר גלעדי.

2. בית אחווה - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנים: **אילנה שטנגל ורני טנא.**
אילנה סקרה את המרחב שבו אנו נמצאים בתחום, ועדכנה שנפתח בית סיעודי חדש של רשת "מוריה" בעוספיה. החוזקות שלנו - המרחב הכפרי והקשר ההדוק בין הקהילה לבית. אנו עוברים בהצטיינות את ביקורות משרד הבריאות, ראיה לכך שלשמחתנו עברנו את תקופת הקורונה ללא פגע משמעותי. הבית מאויש באופן מלא ולקראת שנת 2023 יוגדל בעוד ארבעה חדרים שעלות הקמתם כ-750 אש"ח. החזר ההשקעה מתוכנן לשנתיים. הרווח הנקי לשנת 2022 הוא 750 אש"ח. תוכנית 2023 - צפי לסיים ברווח של 900 אש"ח.

3. לגין - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנים: **זאב וורומברנד ורני טנא.**
עקב מורכבות המצב של טובופלסט הגיש זאב את תקציב

הסתיוגויות לתוכנית משק 2023

1. הסתייגות בועז אוחנה על הצעת המזכירות לבניית ממ"דים

(קיטון ההשקעות ב-2.5 מלש"ח עקב ביטול ההשקעה בממ"דים והקטנת מסגרת לקיחת ההלוואות הבנקאיות ב-2.5 מלש"ח)

בעד - 331 (59.75% מהמצביעים)

2. הצעת המזכירות על השקעה בממ"דים

(השקעה של 2.5 מלש"ח בממ"דים ולקיחת הלוואה לצורך זה בסך 2.5 מלש"ח)

בעד - 223 (40.25% מהמצביעים)

הסתייגות בועז לא עברה - לא קיבלה 2/3 מהמצביעים)

1. הצעת המזכירות: קיטון במרכיב הפרוגרסיבי במס האיון מ-35% ל-25%

בעד - 410 (74.68% מהמצביעים)

2. הסתייגות אבישי שורש: הפחתת הקיטון במרכיב הפרוגרסיבי במס האיון מ-35% ל-30% ובעודף התקציבי שיווצר - להקטין את מס הקהילה.

בעד - 139 (25.32% מבמצביעים)

(הסתייגות אבישי לא עברה)

אישור מסגרות 2023

1. אישור תוכנית משק (מסגרות) 2023

בעד - 447 (88.51% מהמצביעים)

נגד - 58 (11.49% מהמצביעים)

2. הפחתת מס איון ב-10% (הורדת מדרגת המס המירבית מ-35% ל-25%)

בעד - 449 (88.39% מהמצביעים)

נגד - 59 (11.61% מהמצביעים)

רווח צפוי שנה הבאה כ-4 מיליון ש"ח.
הוחלט: לאשר את תקציב 2023.

4. חממות עלים - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמן: **עודד עוז**.

הענף עשה מהפך בסל המוצרים, כאשר יגור מייצרת מספר סוגים של חסה ואורזת ומשווקת תחת המותג גם עגבניות שרי ועוד סוגי ירוקים, כמו כן גם תירס לבן מתוק.

ב-5 השנים שעברו הענף סבל מהפסדים והשנה הרווח הצפוי הוא 750 אש"ח.

תוכנית ל-2023 - מתקיימת בדיקה להרחבת חדר הקירור. כמו כן אנו במשא ומתן לרכישת בית הרשת החדש שהיה במקור מיועד לחממת הסחלבים.

הכוונה להגיע לרווח של 1,250,000 ש"ח.

הוחלט: לאשר את תקציב 2023.

5. החורשה - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמן: **חן זמיר**.

השנה היו בחורשה 76 אירועים. ממוצע 255 אורחים לאירוע. הבר שעובד בחורשה מוחזק ומופעל על ידי חברת באלגן.

יש לזכור כי החורשה עובדת כ-5 חודשים בשנה. האירועים בחורשה אינם מתואמים לתקופת הקיץ והחורף.

החורשה תסיים השנה ברווח של כ-200 אש"ח.

תוכנית ל-2023 - עד כה הוזמנו לעונה הקרבה 25 אירועים. בשונה משנים קודמות נמתח את העונה מסוף חודש מרץ ועד סוף חודש אוקטובר.

לאחר שבשנים האחרונות בני יגור לא התחתנו בחורשה, השנה כבר הוזמנו 4 אירועים של בני יגור.

צפי לרווח לשנה הבאה כ-300 אש"ח.

הוחלט: לאשר את תקציב 2023.

6. באלגן - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנים: **אורי זמיר ואיתן ניר**.

זו השנה השנייה שישנם רווחים יפים. באלגן תסיים את השנה ברווח של כ-1,300,000 ש"ח.

בנוסף לפארק עצמו, באלגן נותנת גם שירותי בר לאירועים וחתונות, ומתפעלת את מזנון הקיץ של בריכת הקאנטרי בנשר גרייטשייפ.

בנוסף, התחילה החברה לתפעל את בית הקפה באולם התרבות של המועצה ביגור - יד למגינים.

2 פעילויות שעסקנו בהן ונכשלו הן שוק איכרים ובית הקפה בגרייטשייפ. פעולות אלו הופסקו.

תוכנית ל-2023 - צפי רווח 1,600,000 ש"ח.

המטרה להמשיך ולהוריד את חוב החברה מן העבר.

עקב הבנייה המתוכננת שכונת הבריכה אנו נמצאים בתהליך של בדיקות ראשוניות של העתקת מתחם באלגן לצד המזרחי של מגרש החניה בחוצות יגור.

החלטה: לאשר את תקציב 2023.

1. גדי"ש - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמן: **עמית גרודמן**.

היתה שנה טובה, שהושפעה ממזג אוויר נוח. השנה עשינו כ-2,200 דונם כותנה מון פימה, ממוצע של מעל 600 קילו לדונם. איכות הסיבים טובה. מכרנו מכירות ישירות של תירס מתוק לסוחרים, אשר מוין בסככת המיון החדשה. כמו כן מיינו בצל ושיווקנו ישירות לרשתות ולסוחרים פרטיים תחת המותג חקלאות יגור. השארנו כמה מאות טונות בקירור לשיווק בתקופה מאוחרת יותר. בנוסף, גידלנו עגבניות לתעשייה שהיו מוצלחות מאוד הן באיכות והן בכמות. סה"כ רווחים של הענף צפויים להיות סביב 4.6 מיליון שקל.

תוכנית ל-2023 - הגדלת שטחי העגבניות ב-200 דונם. הכותנה תישאר בסדרי גודל דומים למה שהיתה. אנו שוקלים הקטנת שטחי השום ושטחי התירס לתעשייה והגדלת שטחי הבצל ושטחי התירס המתוק. כמו כן אנו צפויים לקטיף יבול בכמות גדולה ממטעי האבוקדו הראשונים, שיוסיף לרווח הצפוי. אנו מבצעים בדיקה להקמת חדר קירור בשטח סככת האריזה של הבצל. צפי לרווח לשנה הבאה כ-5 מיליון ש"ח.

הוחלט: לאשר את התקציב לשנת 2023.

2. נגריה - אישור תקציב לשנת 2023

למרות המיתון המסתמן אנו חווים עלייה בביקושים בנגרית יגור. השנה נסיים ברווח של 250 אלף ש"ח, יותר מכפול מהרווח של השנה שעברה. לנגריה צוות מיומן ואחראי, אולם בתחום של עולם הנגרות קשה מאוד למצוא עובדים ותיקים ברמה גבוהה.

אנו נפרדים השנה מיוליה איריס ונתנאל אדלר, שמשכו את העגלה בשנים האחרונות. אנו מודים להם ומאחלים להם הצלחה בהמשך הדרך.

בימים אלו הנגריה מנוהלת על ידי רעי מנהל הייצור עד למציאת מנהל קבוע.

תוכנית ל-2023 - רווח של כ-300 אש"ח.

הוחלט: לאשר את תקציב 2023.

3. משתלה - אישור תקציב לשנת 2023

מוזמנת: **אתי קולט**.

למרות החששות משנת שמיטה וגשמים שליוו אותנו עד חודש מרץ, המשתלה מסיימת שנה בשיא מכירות של מעל 25 מיליון ש"ח, עם רווח של מעל 3.5 מיליון ש"ח. את המשתלה מנהלת אתי קולט חברת קיבוץ כנרת.

המשתלה הגדילה השנה את המכירות בתחום הגננים והשוק המוסדי, אולם עדיין השוק הפרטי הוא המרכיב המרכזי במכירות.

תוכנית ל-2023 - אנו צופים המשך התפתחות של הענף. מתקיימת בדיקה של הקמת סניף נוסף של משתלות יגור בצפון הארץ.

מהקורונה ועד היום סיכום שנה (אזרחית) מעודדת בנאלגן

אורי זמיר

מנוף נוסף שתרם להגברה היה רכישת מתקן רכבת הרים, שפעל קודם על גג קניון עזריאלי בתל אביב. המתקן נרכש במחיר מציאה, עמד במרכז הקמפיין הפרסומי של החזרה לשגרה, ומהווה עד היום את מתקן הדגל בפארק.

החזרה לשגרה הביאה איתה שוב אתגרים והזדמנויות. האתגר העיקרי היה הסרת החלודה התפעולית והתפקודית אחרי שנה של השבתה. היה צריך להכשיר צוות חדש להפעלה ופיקוח על המתקנים. פסח, שהוא חג עתיר מבקרים, נפל עלינו עם אתגרים מאוד גדולים בתפעול שכלל: עומס בתורים, התאמה נדרשת במלאי המזון ותקלות ובלאי של המתקנים המכניים, שעמדו עד אז מושבתיים. בסך הכול "צרות טובות"! אין כמו להרגיש מחדש, שהעסק דופק ושההכנסות גדולות, ההצלחה מדבקת ומגבשת, חזרה מחדש השמחה, חדות העשייה, וגאוות היחידה של הצוות.

עם התנופה הזאת נכנסנו ל-2022. היה ברור שנתקשה לשמור על התנופה לנוכח פתיחת השמיים וחזרת לפעילות מלאה של שוק הטיסות והנסיעות לחו"ל. בנוסף, היציאה מהקורונה גרמה לעליית מחירים גדולה בכל סעיפי ההוצאה של הפארק: אנרגיה, חומרי גלם, חלקי חילוף למתקנים ולמעשה בכל סעיף הוצאה עליו תרצה לשים את האצבע. כתוצאה מכך נאלצנו לבצע גם התאמות ולהעלות מחירים, על מנת להתאים את עצמנו לסביבה החדשה. חששנו שהדבר יגרום לירידה בלקוחות ובהיקף הפעילות. לשמחתנו, היקפי הפעילות נשמרו ואף גדלו בכמה סעיפים, ובשורה התחתונה הרווח התפעולי גדל גם כן. הרווחיות אפשרה גם התאמות בתשלומים שונים ליגור, כמו עדכון למעלה של שכר הדירה ודמי הניהול.

2023 אמורה על פי התחזיות להמשיך את המגמה החיובית. אנחנו, כמובן, לא נחים על זרי הדפנה ועסוקים כל העת

נכנסתי יחד עם הקורונה, פגשתי תקופה של אתגרים והזדמנויות, אבל לפני זה, פגשתי צוות מחוייב, מקצועי ומגובש, שתמך ועזר לי בקליטה ובהמשך הדרך. זה שהחברה צלחה את התקופה בהצלחה זה בעיקר בזכותם. להגיד על התקופת הקורונה שהיתה "מאתגרת" זאת לשון המעטה. בשנת 2020 היו פחות מעשרה ימי עבודה, אבל האתגר הגדול באמת היה חוסר הוודאות, שאתה לא יודע עד מתי הפארק יהיה סגור. אי אפשר לפעול ולתכנן עסקים במצב כזה. כמה עובדים להחזיק אם בכלל? איזה מלאים להחזיק במזון, שהוא 30% מההכנסות? איך אפשר להשקיע ולפתח במצב כזה, שאתה בעצם לא יודע אם הפארק אי פעם יחזור לפעול? לא כולם זוכרים, אבל עמוק בתוך הקורונה התנוסס סימן שאלה מעל זכות קיומם של פארקים כאלה. בגלל השיקול הבריאותי, היה ספק האם ומתי הקורונה תעלם, ואם בכלל אנשים יחזרו לבלות יחד, במקומות כאלה?

איך עושים שגרה: מילאנו את היום בעיקר ב... תקווה. ניסינו להישאר אופטימיים, התזרים ירד לאפס, לא היה מנוס מהקטנת צוות העובדים, גם זמניים וגם קבועים. מה שעזר לנו לשרוד היה שבפועל חזרנו לפעילות מלאה עם צוות יותר קטן. לא ביצענו השקעות ועסקנו רק בתחזוקה ותשתית מינימאליים.

היציאה מהקורונה - בשלב מסויים תקנות משרד הבריאות שסגרו את הפארקים בוטלו וחזרנו לפעול באופן מיידי. ההרגשה היתה כמו של כדור שהיה עצור בקנה תקופה ארוכה ופתאום השתחרר. אנשים היו רעבים לבילוי וליציאה מהבית, בנוסף, עדיין היו הגבלות משמעותיות לכל אורך 2021 על טיסות לחו"ל וביקורים בארצות שונות, דבר שהזניק עוד יותר את תיירות הפנים בכל העולם וגם אצלנו, ודי מהר חזרנו להיקפי הפעילות של ערב המגיפה.

בחיבה כיצד לחדש ולייעל את הקיים. מי שייכנס לפארק בתקופת החורף ימצא את צוות הליבה עסוק (מלבד בתפילות לשמש בסופי השבוע) גם בעבודות קדחתניות של שיפוץ ותחזוקה. במקביל, כרגע מתקיים מאמץ לחיזוק המותג על ידי קמפיינים המכוונים בעיקר לאוכלוסיית מקבלי החלטות שלנו, הרי הם ההורים. אחת היוזמות שאנו גאים בה במיוחד מכוון לעידוד קריאה לילדים בעזרת ספריה הנהדרים של הסופרת יונה טפר. הפרויקט, בשיתוף יונה, מבקש להעמיק את תפיסת המותג כסביבה איכותית לילדים על ידי חשיפת הילדים לספרים גם במרחב של פארק שעשועים במטרה לעודד את הקריאה. בהמשך, ייכנסו הספרים למרחב גם כתוספת לארוחות הילדים, על מדפי חנות הצעצועים ובשעות קריאה במרחב. במעמד זה ברצוננו להודות ליונה על הנכונות לשתף פעולה ועל עשרות שנים של יצירה מקורית לילדים ולמבוגרים כאחת. מאמץ אחר מכוון לחיזוק מקורות ההכנסה הוא הרחבת פעילות חנות הצעצועים, הרחבת פעילות מסיבות בר המצווה והקמת מועדון לקוחות לפארק.

זה גם הזמן והמקום לומר תודה לכל מי שהאמין בנו גם בתקופות הקשות, היה סבלני ונתן, יד על מנת שנצלח את האתגרים הרבים. ביניהם חשוב לציין את הנהלת העסקים של יגור, את אנשי הנהלת החשבונות וכמובן את כלל בעלי המניות, הציבור היגורי עצמו, שידע להתעניין בשלומנו ולהמשיך לתת בנו אמון.

סיכום חנוכה בחינוך חברתי אהוד קוטליאר

חופש חנוכה בחינוך חברתי היה מוצלח מאוד השנה והסתיים בטעם מתוק. מזג האוויר האיר לנו פנים לאורך החופש ואיפשר לילדים לצאת לטבע, לטייל ולהתחבר לנוף הירוק שמסביבנו. בימים שהיו קרים וגשומים יותר, התכנסנו בבתים וחיזקנו את תחושת היחד הכיתתית. חג החנוכה ומסורת הדלקת הנרות איפשרו לנו לפתוח את הבתים ולארח את הסבים והסבתות, ואת ההורים בבתי הילדים שלנו. בנוסף, קיימנו פעילויות משותפות עם בית אחווה ועם האגרטה, הכנו לביבות וספינגיים וקישטנו את בתי הילדים. גם הנעורים שלנו היו עסוקים בחופש. נערי י"ב יצאו מטעם התנועה הקיבוצית למסע אופניים בהרי אילת. עשרים נערים ונערות שעברו חוויה ערכית ומשמעותית. מירוץ הלפיד המסורתי יצא השנה מתל פאחר ליגור לזכר אברהם רימון וזלמן יצחקי. לאחר טקס הפתיחה זכינו לפגוש את צביקה שנקר ומשפחתו וללמוד ממקור ראשון על הקרבות שהתרחשו באזור. במירוץ היה שיתוף פעולה משמעותי בין החינוך חברתי לבין ההורים שליוו ותמכו לאורך כל המסע, שהסתיים בטקס חגיגי בחדר האוכל. תודה גדולה לצוותי החינוך, שהשקיעו במחויבות גדולה לטובת הצלחת החופש!

ההיסטוריה של שלוש מכונות להדחת כלים ביגור - לכבוד המדיח החדש

בדצמבר 1964 המכונה החדשה הותקנה בחדר המיועד, שהיה בערך במקום בו נמצאים היום תאי הדואר.

המערך החדש כלל כיורי השרייה לתוכם היו מניחים את הכלים המלוכלכים ומשם הועברו למכונה. המכונה החלה לפעול בתחילת 1965.

ביומן יגור מיום 4 ביוני 1966 פורסם ראיון עם חיים ורדי, לאחר סיום 3 שנות ריכוזו חדר האוכל: "המכונה החדשה לשטיפת כלים, למרות מחירה הגבוה, 20,253 לירות, חוסכת בכוח אדם. קודם עבדו 5 עד 6 עובדים ועכשיו 2.5 עד 3 עובדים (מעניין כמה שווה חברנו "גולד" 1 או יותר? יו). הכלים נשמרים, אינם נסדקים ומחזיקים הרבה זמן, בתנאי שלא יקחו לחדרים".

מכונת כלים שלישית

בישיבת צוות בהשתתפות דוד ילין, ברק סלע ומשה שוק (הנצחי. יו) בשנת 1975, הציג דוד את הצורך בהחלפת מכונת הכלים כחלק משינויים גדולים הנדרשים לחדר האוכל: הרחבת חדר האוכל והתאמתו להגשה עצמית, מיזוג אוויר ובניית מבנה למכונת כלים חדשה שתתאים למערך הגשה עצמית.

השינוי לעומת המכונה הישנה: סידור הכלים ייעשה ע"י הסועדים על מסוע המכונה, ללא אמבטיות השרייה, כמקובל בכל המדיחים המודרניים.

השינויים בעקבות המעבר להגשה עצמית: החבר לוקח את האוכל במגש אישי ולאחר האוכל מביא את הכלים המלוכלכים למכונת ההדחה, כשאריות המזון נזרקות לפחי האשפה הצמודים למכונה. ההגשה העצמית ביטלה את הכלבוניקים ההיסטוריים.

בוויכוח שנמשך כמה אסיפות דנו במיקום המבנה למכונת ההדחה. האופציות שהוצעו:

המידע מתוך יומני יגור בארכיון, איסוף החומר לרשימה נעשה ע"י נטע בארכיון, ועל כך תודה רבה.

מכונת כלים ראשונה

ביומן מ-1955 מופיע דו"ח של מפקח סניטרי ובו תלונה על המכונה לשטיפת הכלים:

"שטיפת הכלים במכונה צריכה להיעשות באופן הבא: אחרי גירוד שיירי האוכל יש להדיח את הכלים במים, שמידת חומם במכונה יעלה על 50 מעלות בתוספת דטרגנט. לאחר מכן שטיפה במים, שמידת חומם מעל 80 מעלות למשך שתי דקות". המפקח נוכח בזמן ביקורו, כי לשוטף הכלים אין לגמרי מושג מה ואיך פועלת המכונה.

זו הייתה המכונה הראשונה. לדברי יוחאי שלם, המכונה נבנתה ע"י פטרושקה.

לשאלה כמה עלה מדיח הכלים הראשון:

לפי יוחאי: המדיח הראשון היה מעשה ידיו של פטרושקה. בחינם: עצים מהנגריה (מקופיט), ברזלים מהמסגריה (שמולאושר), חשמל מהחשמליה (צבי החשמלאי), צינורות וברזים (מווינר).

מזכרוני המכונה הייתה במטבח עם פתח לחדר האוכל בו סידרו את הכלים במגש רשת על המסוע. המגש נסע אל המכונה שעמדה במטבח ושם סידרו את הכלים בעגלה. המגשים הריקים הוחזרו לטעינה מחדש ע"י המפעיל.

מכונת כלים שנייה

ב-9 באוקטובר 1964 נשלחה לפלבי"מ בקשה להצעת מחיר עבור מדיח כלים.

ב-13 בנובמבר 1964 הופיעה ידיעה ביומן יגור ובה נכתב כי המדיח הישן נעקר והוצא באופן סופי ממקומו ובינתיים רוחצים את הכלים בידים.

יתרונות וחסרונות מזוית המפעיל דורון בוצר

אני ליד המכונה כמעט 20 שנים, מאז מלחמת לבנון השנייה. המכונה הישנה התקלקלה הרבה, וכל פעם היינו צריכים לעבור לכלים חד-פעמיים עד התיקון שלה. היו בעיות תקופות של מים וקיסור. ברור שהמכונה החדשה הרבה יותר מודרנית וטובה. החיסרון שלה שהרבה יותר קשה לנקות אותה בסוף היום. "קרוניות" השטיפה הרבה יותר כבדות והפרוק שלהן יותר קשה. מי שתיכנן אותי לא חשב מספיק על המפעילים. בהתחלה זה באמת הכביד, אבל למדתי והתרגלתי מהר ועכשיו הכול בסדר. עדיין מדי פעם יוצאים כלים מלוכלכים, אבל פחות מהמכונה הקודמת. בסך הכול היא עושה את העבודה לא רע בכלל.

1. מיקום מצד העיגול בצמוד למטבח. היתרון: חדר המכונה יהיה צמוד למטבח. חסרונות:

- א. אין התאמה בין המיקום ליציאת החברים מחדר האוכל לכיוון המגורים.
 ב. פגיעה אסתטית בכניסה ההיסטורית מכיוון העיגול.
 2. מיקום המכונה מצד מערב לכיוון רחבת הכניסה והיציאה. היתרון: כיוון היציאה מחדר האוכל לאחר הנחת הכלים במכונה. בנוסף, עלות הבנייה הייתה זולה יותר.

בשלב ראשון שתי החלופות הוגשו לאדריכל, שתכנן את חדר האוכל, משרד פרופ. י. אידלמן. החלופות נידונו במספר ועדות ובאסיפה. לאחר מספר אסיפות סוערות ביותר נקבעה החלופה השנייה, הקיימת.

בינואר 1978 התחיל התכנון הסופי של אולם הכניסה, האגף הנוסף, מתחם ההגשה העצמית וחדר מכונת הכלים. הבנייה נעשתה בשלבים, כאשר חדר המכונה החדשה נבנה ראשון, כדי לאפשר הזחת הכלים במכונה הישנה עד לאחר השלמת חדר המכונה החדשה והעמדתה בו.

בהמשך הבנייה הופיעה ביגור רשימה היתולית ובה נכתב: "גם ארמון הצלחות מתקדם והולך לאיטו בצורה ארכיטקטונית נאה ומקורית. מי יודע אולי עם סיום הבנייה יהיה חבל ליעד את המבנה למכונת הכלים בלבד...".

ב-26 ביוני 1979 הופיעה רשימה ביומן יגור: "ביום בהיר אחד, כשסיימנו את ארוחת הבוקר, הלכנו כדרכנו בקודש לשים את הכלים במכונה הישנה. מצאנו דלת נעולה ועליה הפנייה אל מכונת הכלים החדשה. הפתעה שלמה ונעימה". והיום מכונת הכלים נקראת מדיח.

מדיח רביעי

ב-27 בדצמבר 2022 הוחלף מדיח הכלים לאחר 43 שנות ותק, כמעט ללא תקלות. יתרונו של המדיח החדש: צריכת המים נמוכה בהרבה, כשליש פחות מהצריכה הקודמת. המשמעות: פחות אנרגיה לחימום המים ופחות חמרי ניקיון. עלות המדיח: כ-250,000 ש"ח.

בהצלחה לכולנו.

תודה רבה לנועה ברקן שדאגה בצורה הכי טובה למרכז הקהילתי בית בר יהודה. ונתנה לי זמן מנוחה ואיכות עם הרחבת משפחתי. תודה על החשיבה והייעוץ לגבי נראות המועדון.

עינב רוזיאו

עלויות מרכז הלמידה והחינוך המיוחד לשנת 2023 (לשיעור/טיפול)

שיעור עזר

שיעורי עזר 73 ש"ח
 שיעורי מתמטיקה עם יונה 146 ש"ח

חינוך מיוחד

קלינאית תקשורת - רותי 100 ש"ח
 ריפוי בעיסוק - לילך 76 ש"ח
 ריפוי בעיסוק - דורית 128 ש"ח
 העשרה אינסטרומנטלית - מיכל 78 ש"ח
 שיטת רביב - מיכל 117 ש"ח

המפקדת!

**שיחה עם רון, גיל וגיא בן דור -
שלוש קצינות משפחה אחת רוחל'ה סגל**

סרן רון (מפקדת פלוגת איסוף קרבי - חטיבה מרחבית שומרון): "אני בצבא קבע, כי לתפקיד ולעשייה יש משמעות רבה עבורי. אני משקיעה זמן ואנרגיה ובעיני זה שווה הרבה".

סגן גיל (קצינת מבצעים במערך ההגנה האווירית, אחראית על תכלול מערכות הנשק וריכוז תמונת המצב בשגרה ובחירום): "אני מרגישה משמעותית בעשייה ונמצאת במקום מעניין ומאתגר".

סג"מ גיא (קצינת אימון גופני וכושר קרבי): "אוהבת את העניין והיקף האחריות".

שלוש קצינות במשפחה אחת, זו גאוה משפחתית, אבל גם דאגה יומיומית. אפשר לראות זאת בעיניים ולשמוע בקולם של ההורים. הם מעורבים ומלווים את הבנות בכול. כשמדברים עם בני המשפחה, מבינים שהכול מתחיל מהבית. "ההליכה לקצונה זה לא וירוס מדבק, זה חינוך מבית", אומר רני, שבעצמו מתנדב בארגון ה"שומר החדש". אין ספק שהוא צודק, כי בית זה לא רק ארבעה קירות. זה מפגשים שבועיים עם מי מהבנות שיצאה שבת, שיחות, חוויות, חברות, אהבה וגם נוסטלגיה... במילים אחרות, זו מורשת. אחרי שבוע שבו כל אחד ואחת מהם היו שקועים בעבודה, יורדת השבת ומכנסת תחת כנפיה את המשפחה בבית. המילה בית במשפחת בן דור כוללת גם את המשפחה המורחבת. במעלה שכונת המצוקים, בביתם של רני ואתי, יושבות הבנות, ליד השולחן כתף אל כתף ומשוחחות. אתי ורני לידן מקשיבים לדבריהן ומדי פעם מוסיפים משפט ובעיניים של כולם יש אור.

על השאלה היכן הם משרתות הן עונות אחת אחת:

רון משרתת בחטיבה המרחבית שומרון, בתפקיד מ"פ איסוף קרבי. תחת פיקודה 70 תצפיתניות. הם העיניים של הצבא, העיניים של המדינה, באזור שלאחרונה נפיץ מאוד מבחינה ביטחונית. דרך המסך הן שומרות על היישובים מפני האויב, המבקש לחדור בפרצות שבגדר המקיפה, חותר להפגיע בפיגועי ירי מרכב חולף או באירועי פח"ע אחרים. "כך", היא מאשרת, "לאחרונה התקופה יותר מורכבת". מתוקף תפקידה היא אינה צמודה לכיסא ולמסך. לאחר כל אירוע בטחוני, היא יורדת לשטח לאסוף פרטים לצורך תחקיר תוצאות הפעילות בשטח.

מעט ועובדים מסביב לשעון. אך דווקא במקרים כאלה, לומדים ומבינים את חשיבות התפקיד ומשמעותו.

גיא (הצעירה באחיות) קצינת אימון גופני וכושר קרבי. זה עתה סיימה השלמה חיילית ועוד חודש תתחיל את תפקידה הבא. בעיקרון, היא מסבירה, כל קצין קרבי חייב בוחן עם נשק ועם משקל מלא המקביל לציד מלא שאיתו הוא יוצא לפעילות. עוד היא מוסיפה, אני פוגשת את המפקדים והחיילים מכל החיילות ובעיקר את אלה מהאוכלוסייה הלוחמת.

האם תכננתן ללכת לקורס קצינים?

רון: אני ידעתי שאהיה קצינה. לא חשבתי לשרת כל כך הרבה זמן, אבל במהלך השירות הצבאי למדתי שצריך לבוא עם ראש פתוח. לדוגמה, שיבצו אותי לתפקיד שלא ביקשתי. הלכתי, למרות שלא ידעתי מה מצפה לי והופתעתי לטובה. הסטיגמות על התפקיד לא היו מוצדקות. למדתי שצריך לפני שמחליטים גם לדבר ולהיות קשובה לדברים שאומרים ותיקים ובעלי ניסיון בשטח.

גיל (לוחמת בהכשרתה) קצינת מבצעים בחיל הגנה אווירית ואחראית על תכלול מערכות הנשק וריכוז תמונת המצב בשגרה ובחירום, ומשרתת באחד מבסיסי חיל האוויר. בתור לוחמת - זהו תפקיד קשה, היא אומרת, זה כולל, בין השאר, שמירה על משגרים בשטח. מספיק עימות קטן בצפון או בדרום וההסלמה היא רק ענין של זמן (ראה מבצע "שומר החומות") ואז ישנים

האם כמפקדת יש לך יכולת להשפיע ולשפר בארגון כל כך מאורגן ומסודר כמו הצבא?

רון: כן, לדוגמה, תפקיד התצפיתנית דורש ישיבה של שעות ארוכות מול המסכים בריכוז גבוה. מנסיוני למדתי כמה קשה להחזיק שעות רבות בריכוז גבוה, כפי שאנחנו נדרשות. כדי לייעל את העבודה, הכנסתי פיילוט שמאפשר למפקדות ביחידה שלנו להיות אחראיות משמרת. זה מגוון את עבודתן ומאפשר להן להתאוויר מהעומס המנטלי המונח על כתפיהן בתפקיד. מדרגת מ"פ ומעלה צריך להקדיש זמן לחיילות תחת פיקודי. במסגרת "דלת פתוחה" אני פוגשת אותן. שומעת על הבעיות המטרידות ומנסה לעזור ככל יכולתי. בעבר הייתי אחראית על 200 בנות. איפה היה יוצא לי באזרחות להיות אחראית על מספר גדול כל כך של אנשים כמו בצבא? זו התמודדות ולמידה באופן מעשי עם הבעיות וגם פיתוח חוסן נפשי ולמידה ממצבים שאינם מוכרים לי. זו עבודה עם אנשים וזה מחייב ראש פתוח ולפעמים חשיבה מחוץ לקופסה. זה מה שעושה את התפקיד יותר מעניין ומאתגר.

גיל: אני בחרתי את המקום והתפקיד שלי. שיבצו אותי לתפקיד של תצפיתנית. לא הסכמתי וביקשתי להשתלב בתפקיד אחר. הציעו לי מספר אפשרויות ובחרתי להיות לוחמת בהגנה אווירית. בתור לוחמת זה תפקיד קשה, כי לא ישנים הרבה כשהמתיחות עולה. כקצינה שאחראית על פעילות המשגרים אני יושבת בחמ"ל. אני יכולה לציין שההצלחה הגדולה של כיפת ברזל במבצע האחרון נבעה גם מהחלטות שקיבלנו בזמן אמת. זהו תפקיד שמוערך גם באזרחות והרבה בנות מכוונות אליו. כשאחיותיה מזכירות לה את הקשרים של היחידה שלה עם הצבא ומחוצה לו, היא מוסיפה: כן, יש למערך ההגנה של חיל האוויר שיתוף פעולה עם יחידות נוספות בצבא וגם עם צבאות זרים.

מותר לפרט?

לאחרונה, מפקד חיל האוויר של גרמניה בא לראות את המשגרים שלנו. לפעמים אני חושבת כמה מזל יש לנו שיש את כיפת הברזל. בלעדיה, כל עימות עם החמאס היה גורם להרס ולפגיעות בנפש הרבה יותר גדולות.

גיא מחכה להצבתה לתפקידה החדש לאחר שסיימה את קורס הקצינות וההשלמה החיילית. באופן טבעי היא סקרנית ונרגשת לקראת תפקידה החדש. רציתי להיות במצ"ח, היא אומרת. אבל הגעתי לווינגייט, לאחריו הלכתי לקורס קצינות וכעת הכול נפתח מחדש. גם היא ידעה שכמו אחיותיה תמשיך

לקצונה. היא קשובה לדברי אחיותיה ולנסיוןן בצבא. וכמו רון אחותה, מציינת שחשוב לשמוע חברים ואנשים מהשטח וללמוד מנסיונם.

שלוש האחיות חתמו קבע. גיל שעומדת לפני סיום שנת הקבע מתכננת להתחיל את מסלול חייה כאזרחית. רון עדיין לא חושבת על סיום שירותה, אם כי המחשבות האלה אינן זרות לה. כשיגיע הזמן, אחליט על כך.

הצבא מאוד השתנה לגבי הנשים, אומר רני, רון וגיל משרתות ביחידות מעורבות, בנים ובנות ביחד. הצבא משקיע המון בהכשרתן ומצפה לתוצאות. האחיות הנובעות מתפקידן של הבנות מחייבת אותן. היה ברור לי עוד לפני שהתגייסו שהן מתכוונות לשרת במקומות שבהם צריך אותן ולא רק להעביר את הזמן עד לשחרור. אתי מקשיבה ומוסיפה: הצבא יודע לבחור את האנשים שלו. הן עברו מיונים בדרכן לתפקידיהן ונבחרו בגלל כישוריהן. בצבא זיהו את מחויבותם ולא מוותרים עליהן בקלות.

בתוך השיחה אני, כמו מישהו מעולם אחר, מקשיבה וחושבת על השינוי העצום, שבאמת חל בתפקידי הנשים בצבא. הוויכוחים על מקומה של האישה בצבא וחשיבות השתלבותה במערך הצבאי, כאן הם כבר מיושנים. מבחינתן הם מתקיימים רק בעיתונות. כעת לבנות מוצעות אפשרויות הרבה יותר מגוונות, שמאפשרות להן גם לממש את הפוטנציאל האישי שלהן. הגדרתן כלוחמות והצבתן בתפקידים מעניינים מאפשרות להן להיות מעורבות גם בקבלת החלטות, להכיר את הצבא יותר לעומק וגם פותחות לפנין אפשרויות להשתלבות בחיים האזרחיים לאחר שיחרורן מצה"ל. אבל לא רק, מוסיף רני בגאווה לא נסתרת. מטבען הן משקיעניות ואכפתיות. כולן הלכו לשנת שירות לפני הצבא. אני בקשר עם המפקדים שלהן, רואה את יחסן לתפקידיהן ואת יחס המפקדים אליהן ויודע שהן בידיים טובות. אנחנו, אתי ואני, מאחוריהן תומכים ועוטפים אותן באהבה והקשבה.

ומה אומרים הסבים?

סבתא מרים גאה בנכדות ואומרת: למעשה, יש לי ארבע נכדות קצינות ולא שלוש. גם מיקי, בתם של יניר ונועה, היא קצינה לוחמת בחיל התותחנים. וסבא אליהו אומר: מה אתם מדברים. הן נהדרות! תרשו לי להתגאות בנכדות שלי!

אנאל טוב
לרוחלה סל
ולבני המשפחה
להלאת הנכרה סול
בת לתמרה ודקלה

אנאל טוב לרוני (טל) ואילי בן-צור
לשרה'לה וראובן טל
ולבני המשפחה
להלאת הבת - הנכרה תמר

מיכל ילין - לזכרה

מיכל נולדה לדב ולאה קבק באביב 1937, אחות לחנהילה הבכורה וגבי.

בצעירותה אהבה מאוד ואף התבלטה בספורט, כגון ריצה והתעמלות קרקע, והייתה מאוד גאה בהישגיה.

מיכל נמנתה עם מחזור יי ביגור והיה לה חשוב מאוד הקשר עם בני הכיתה לאורך השנים.

החברות עם אילן, לימים בן זוגה לחיים, התחילה בין שבילי יגור על אש קטנה ובאיטיות, אך התפתחה לאהבה וחברות אמיתית, ובהמשך לבית חם, בו נולדו יעל ולאחר מכן יורם.

משפחה קטנה, חמה, עם הורים מאוד עסוקים.

כלי הנגינה הראשון בו ניגנה והשאיר בה חותם רגשי היה הצילו, אך גם חלילית, מנדולינה ופסנתר עברו תחת ידה ושימשו אותה בהמשך דרכה המקצועית, שנסבה סביב המוזיקה.

מיכל למדה הוראת מוזיקה באורנים, ובהמשך העמיקה בתחום בלימודי מוזיקולוגיה באוניברסיטת בר אילן.

עם הרקע המוזיקלי העמוק הזה עבדה כמורה למוזיקה בכיתות בית הספר, וריכזה את הוראת הנגינה בכלים השונים בעבור מי שרצה בכך ביגור.

מיכל ואילן היו שניהם מאוד מעורבים ופעילים בפעילות החברתית והתרבותית ביגור במשך שנים רבות, והאווירה בבית היתה במעגל שנתי של ציפייה והכנת החג הקרב, כתיבת תווים ותיזמורים וחזרות בלי סוף עם כל משתתפי החג.

לאחר כל חג או אירוע תרבותי בו השתתפו, התקיים בבית תהליך של הסקת מסקנות ולימוד מהצלחות גדולות או קטנות, וחג, שנסק לגבהים והצלחה, היה כמו אוויר משכר ומרומם.

ככל שגבר העיסוק במוזיקה, כך גם התפתחה מיכל בהבנתה את תפקיד המקהלה, התזמורת והאינטראקציה עם הקהל המאזין או המשתתף בשירתו יחד עימן. הדבר הגיע לשיאו בחגי הפסח, בו הביאה מיכל גם יכולת חדשה לשיאה, וזו יכולת הניצוח על המקהלה והקהל על פי השראה ממורשתו של יהודה שרת.

בשלב מסויים נאלצה מיכל לבצע הסבת מקצוע, עקב בעיה רפואית בגרון, והתחילה לעבוד בלגין.

מיכל עבדה במחלקת ההנדסה בלגין, והעובדה שגם אילן וגם יורם היו שותפים לעשייה שם, היתה דבר חשוב ומאחד את המשפחה בשעות שלאחר העבודה.

מיכל היתה מעורבת ואכפתית ואף אמרה את דעתה היכן שחשבה שחוץ הדבר.

כאשר אילן חלה, היתה לציידו באהבה רבה ברגעי התקווה וברגעיו הקשים.

השנים האחרונות עברו על מיכל בבגידת הגוף והתגברות החולי, אך תמיד היתה עטופה במשפחה הקטנה, חברים שבאו לבקר, ובליוי העוזרת הצמודה אליה סיני, שלה זכות גדולה במשפחה.

נזכור אותך, מיכל, עומדת זקופה מלאת אנרגיה וידיך אווזות במקל הניצוח, ואז בחצי הסבה לאחור מבטך עובר בין המקהלה והקהל וכוונותיך טובות ומרוממות.

מיכל הותירה אחריה את יעל ויורם, שישה נכדים ושלושה נינים, את אחיה גבי והמשפחה המורחבת.

יהי זכרה ברוך

אתחיל ואומר תודה לכל האנשים הטובים, שעזרו לאמא ולנו כמשפחה, לאורך השנים, לצוות המרפאה והסיעוד ביגור, הבינוי התחזוקה ולאנשים שמלווים אותנו בימים האחרונים.

אמא ואבא בנו משפחה קטנה ביגור, שלרוב גם גרה בבית קטן, בצניעות הקיבוצית של אז. אני זוכר סלון בגודל 2.5 על 3 מטר, ובכל זאת נמצא שם מקום להכניס פסנתר, והמגירות הכילו חליליות, מפוחיות-פה והרבה תווים. המטבח, דרך אגב, השתכלל עם השנים, אך תמיד היה האזור הפחות מפותח בבית. המוזיקה היתה בכל מקום. תקליטים, כלי נגינה, חזרות למקהלה או תזמורת, שירה ב-2-3 קולות במכונית בכל נסיעה וטיול, בהתלהבות משיר חדש שיצא לרדיו או שמיעת קולן המיוחד של זמרות וזמרים, כמו חווה אלברשטיין, גיאן באז, ננה מושקורי, למשל.

אמא אהבה את יגור אהבה רבה, את נופיה ושביליה, את הרעיון השיתופי, הסכימה עם רעיון הלינה המשותפת ונהנתה מהפנאי שהיה לה בערב, ומאוד אהבה לחוש את הקהילתיות והתרוממות הרוח ברגעי החגים, הגיוסים, ואפילו התורניות.

לאמא היו מספר חברים קרובים ביגור, שבמחיצתם הרגישה נוח להתבטא, וחברים אלה חיזקו אותה ברגעים היותר קשים, שעברו היא ואבא במשך השנים.

אם לנטרל את תזזיתיות גיל ההתבגרות שעברנו יעל ואני, הבית היה רגוע, חם, אוהב ושואל, דואג ומנסה לכוון בלי ללחוץ. כי ממילא זה לא עוזר, אמרה אמא.

תודה לאל שיעל התחנתה מוקדם וסיפקה את מנת הנכדים המספקת, ועלי לא היה לחץ. וכשאלו הגיעו לביקור היו משחקים, ושטיח, וחיתולים, וטיול ביגור ובהר, והרבה שמחה בעיניהם של אבא ואמא.

בגידת הגוף החלה מגיעה כמה שנים לאחר לכתו של אבא, ולך זה היה קשה. המשכת לנגן בתזמורת "הר ועמק" ככול שיכלת, והפסקת. לאט לאט גם הבנו שלבקר רופאים מדי כמה חודשים זה די מיותר, והפסקנו. נותרו הביקורים והטלפונים עד שגם אלו נהיו קשים לך, ועכשיו את הפסקת.

נוחי לך אמא מהמוזיקה, מההמולה, מאי הנוחות שבגוף ומאי המעש שבשכיבה.

יום

אימליה

קשה לי להכניס אותך לדף A4, פשוט בלתי אפשרי, כל כך עוצמתית ומלאת תוכן. מנסה להזיז את העננים מהתקופה האחרונה ולהיזכר בכל מי שהיית באמת בשבילי.

היינו משפחה קטנה ושלמה שיחקנו יחד טיילנו בשבתות בשבילי הכרמל ונסענו לטיולים רבים. בדרך, אבא היה מתחיל לשיר, ואת, אמא, כמובן הוספת את הקול השני או הקנון והקולות שלכם השתלבו יחד בעדינות ובהקשבה אחד לשני ואנחנו, זמזמנו והיינו שותפים - זה היה החינוך המוסיקלי שלנו.

האמנת בכוח של היחד - הקהילתי והיית פעילה בחיי התרבות ובוועדות השונות.

האמנת בלינה המשותפת, ואמרת שרק כך ניתן לתרום לקהילה עם כל הלב ואנחנו קיבלנו את זה.

זוכרת את הנסיעה לעין חרוד לבדוק את השמרטף, שהיה תלוי על הקיר, כדי שהילדים הגדולים יוכלו לקרוא בלילה למטפלת (ולא לאמא) שתגיע לעזור.

אסיפת חברים מכל מקום בו היית; חברים קרובים מיגור, שהייתם אחד לשני ברגעים של שמחות ומשברים, חברים עם אהבה משותפת וגדולה למוסיקה, חברים טובים למרק בערב ושיחה טובה, חברות טובות מהלימודים בבר אילן, צעירות, חילוניות ודתיות ואחת מיוחדת שנהייתה לחלק מהמשפחה שלנו.

וכמובן... בדגש מיוחד על המשפחה המורחבת שלנו, כמה חשוב היה לך לשמור גם על הקשר עם הצעירים במשפחה, היית מעורבת, מתעניינת, שואלת ואף מוסיפה את תרומתך האישית לשיחה, גם אם לא התבקשת.

אהבתי כל כך לבלות עם דודה חנהליה, דוד גבי ודוד אלישע ולבקר את המשפחה בעין חרוד, והרגשתי שאנחנו משפחה גדולה של ממש.

אמא, אבי ואני ממשיכים לשמור על הקשר המשפחתי, כי אלו השורשים והכוח שלנו, ויש לנו משפחה אהובה ונהדרת.

היית אדם מעשי ואמיתי, הצטרפת לתזמורת המנדולינות הר ועמק, ואיך לא... לקחת אחריות על הקבוצה ועל התוכן המוזיקלי, ולא חסכת מהמנצח את דעותיך והצעותיך, עם הקשבה לחבריך לנגינה, בחברות וכבוד.

לא היה לך ספק לגבי הדרך הקיבוצית עד... שרוח רעה טלטלה אותך ואת אבא ואת כולנו וסדקים נפערו בבסיס האמונה שלך בדרך... הרגשתי ששילמתם מחיר על שלמות החברה היגורית ומשהו אצלך נשבר...

נלחמת בכל הכוח ובמקביל, טיפלת באבא ואנחנו ראינו את שניכם שוקעים ולא הצלחנו לעזור ולהקל.

אבא היה חולה, שמרת עליו והיית בשבילו עד האינסוף ומעבר לו, כמו שאת יודעת.

אמא, את היית "אהבת נעוריו" וחיינו של אבא והוא שלך, הייתם מזמזמים את השיר היפה של שלום חנוך ואבא היה קם מהכורסה ושניכם יחד שרים ורוקדים, ככה יחד, גם בימים קשים נותנים יד ומסתכלים אחד על השני.

כשאבא מת, המשכת לנגן, פגשת חברים, אך גם הגוף התעיף ובדרכך המעשית אמרת לי שמספיק לך, עשית הרבה, חיית חיים מרתקים, ידעת אהבה גדולה ודי לך, לא בכל מחיר. אמא שלנו, חיית חיים שלמים ומלאי משמעות עבורך ועבורנו. סוף סוף הגעת לאבא, חבקי אותנו באהבה ודרישת שלום גם לחנה'לה. תודה לצוות המרפאה, למאיה וסמדר על שלוויתם את אמא עד יומה האחרון. לתמר, שהיתה מנהלת המרפאה, עם כל הלב, ביקרת באופן קבוע את אמא והיית קשובה אליה מאוד. ואיתי - שמרת על קשר פתוח לשיחות על אמא ועל משמעות החיים בכלל. תודה מיוחדת לסיני שטיפלה באמא במסירות וחברות.

יעל

סבתא האהובה שלי

כל כך קשה להאמין שזה פשוט קרה. אחרי יום שלם של ריצות וחשש, האם אמא תוכל להגיע אליך ובאיזו טיסה היא תבוא - ועכשיו הם בדרך. ופה שקט ואני חושבת עליך. והאמת? התמונות מהשנה האחרונה תקועות לי בראש, מסכנה כל כך וקטנה כל כך במיטה. עדיין חדה, עדיין מבינה, אבל עייפה כל כך, שקטה כזו. רק מדי פעם, כשאנחנו מדברים סביבך ואת בכלל עם עיניים עצומות, את פתאום מעירה לנו על העברית - "שניים ולא שתיים"... אבל זה מרגיש כל כך לא נכון לזכור אותך ככה, אז אני פותחת אלבומים... והנה אני בת שלוש והנה סבא כזה גבוה וחתיך והנה את, סבתא צעירה עם השיער הארוך והסוודר הוורוד-אדום, הסרוג ביד בלי השרוולים, קושרת בלון ביומולדת. ואני עוברת עוד תמונות ועוד אלבום - ואת שם! תמיד שם, איזו סבתא! סבתא שגידלה אותי, שאת הימים איתה בעבודה אני זוכרת הרבה יותר מימי בית הספר. שבגיל שש העירה אותי בחמש בבוקר, כשהייתי אצלה בחופשה, ואמרה לי לסדר את המיטה ושלחה אותי לעבוד במשק חי (חווייה אדירה לילדה לא מקיבוץ!)

סבתא - שבזכותה אני עד היום מתקנת אנשים אוטומטית בעברית - פשוט כי אי אפשר לא... סבתא שאפשר להתייעץ איתה באמת.

סבתא, שהאהבה האדירה בינה לבין סבא הייתה כל כך חזקה, כל כך ברורה, שהיא חרוטה אצלי, פשוט כאור גדול, חמים ובטוח. סבתא שמקרינה ממנה אנרגיה של עשייה ומוזיקה, צחוק וטבע - משהו קסום. משהו כל כך קסום, שכשסבא הלך, את ידעת שמבחינתך אין SECOND BEST פשוט כי אין.

משום מה ממש קשה להאמין שזה קרה, סבתא, הייתי רוצה להרגיש אותך לצידי שוב כמו פעם, שתהיי איתי. אני עדיין מדברת עם סבא לפעמים, מרגישה אותו איתי ברגעים מסוימים וחושבת מה הוא היה אומר... סבתא, הלוואי שתפגשי את סבא שם, הלוואי שתהיי לצידו, אני יודעת שהוא חיכה לך ושמר לך מקום... מגיע לך להיות עם סבא שוב, לצחוק, לשיר ולנגן יחד. גם את חיכית לזה כל כך הרבה זמן. אני אוהבת אותך כל כך, הלוואי ויכולתי לחבק אותך עוד פעם ולהגיד לך את זה.

נוני (נועה הנכדה הבכורה)

זכרונות ופרידה

מפגש ראשון

אני ילד בן 7 בכיתה ב'. לאחר מיונים מפרכים אני מגיע למבחן הסופי והמכריע לשירת "מה נשתנה" בסדר פסח. אני בעננים, מדמיין את עצמי עומד על הבמה הגדולה מול אלפי אנשים, בחולצה לבנה, מכנסיים וסנדלים חדשים ונותן את הסולו של חיי. עומדים שני ילדים קטנים רועדים מהתרגשות ומלחץ מול השופטת הקשוחה, הגברת ילין, ומזמרים, יותר נכון מצרצרים, כל אחד בתורו, את השיר הבלתי אפשרי הזה. הייתי בטוח שנתתי את הביצוע המושלם במבחן וחיכיתי רק לאישור הסופי של המנצחת הדגולה. והנה מיכל פותחת את פיה ואני שומע: "אבי, אתה יכול לצאת, שרוליק, אתה תישאר לעבוד איתי על השיר..." ואבי - בדרך החוצה תיקח תיבה ותצטרף לחזרות של בתופים ובמחולות.

מפגש שני

אני בן 11, בערך, מיכל קוראת לי לחדר המוזיקה ואומרת לי: "אתה תנגן על צ'לו. זה כלי מדהים, אתה תתאהב". ניסיתי להתפתל קצת, אבל היא חתכה: "זה או צ'לו או חלילית!"

ואכן, כמו רבים מילדי יגור לדורותיהם, גם אני למדתי לנגן על כלי קלאסי בזכות מיכל, ואהבתי את זה מאוד.

מפגש שלישי

אני בן 20 ומשהו, חוזר בסוף שבוע מהבסיס בדרום. אין טלפונים אז אני הולך לשכנים, מיכל ואילן, דופק בדלת. מיכל פותחת לי ושואלת מה אני מחפש? את הבת שלך אני עונה. מיכל, די המומה, שואלת למה? ואני עונה בלי היסוס: כי אנחנו חברים. מיכל נותנת בי מבט שלא ניתן להתבלבל בו: שיהיה לך בהצלחה... ואכן זאת הייתה הצלחה... לכולנו.

וכך הלאה במשך 45 שנים, מיכל הפכה לחברה הטובה שלי. זה היה ממש קל, היא הייתה פשוט מיכל, בלי חשבונות בלי התפתלויות, בלי הליכה בין הטיפות. מה שרואים זה מה שיש ומה ששומעים זאת האמת. היו בינינו ויכוחים לא מעטים על אידאולוגיה, פוליטיקה ועל הקיבוץ.

למיכל היו תפיסות עולם מאוד ברורות לגבי החיים והיא נלחמה על האידאות שלה כל יום. לא היו עיגולי פינות ולא ויתור עצמי, כך במוזיקה, בתרבות, באוניברסיטה ואח"כ בלגין. הייתה לה את הדרך שלה להשיג את המטרות באופן ישיר או עקיף ולהישאר חברה טובה... בדיוק כמו יעל.

הזוגיות עם אילן הייתה השראה לנו ממשיכי הדרך: האהבה, הפירגון, הדאגה האחד לשני, והשיתוף והתמיכה ברגעים הטובים וברגעים הקשים. כשאיילן חלה, מיכל נשאה אותו על גבה, תרתי משמע, 15 שנים. לא ויתרה לו כמלוא הנימה על שמירת המראה המכובד, היציאה מהחדר להיפגש עם החברים, ללכת לחגים ולעשות הליכות. כשאיילן נפטר כמו פקע בליבה מיתר. האישה החזקה, היפה המרהיבה והאסרטיבית הזאת הפכה לנגד עינינו לצל חסר רצון וכוח להמשיך. זה היה כאילו הגעגוע לאילן מושך אותה למעלה והגוף הארור מושך אותה למטה. זה היה כל כך לא הגיוני, כל כך לא צודק וכל כך כואב לראות את הסבל הזה נמשך ונמשך זמן כל כך רב. אני יודע לבטח שעכשיו סוף סוף היא ואילן יושבים למעלה ושרים בשני קולות את "שתלתם ניגונים".

ולסיום

40 שנה יעל ואני לא חברי יגור. 40 שנה אנחנו מגיעים לכאן לפחות פעם בשבוע. רואים, מרגישים ומלווים את המקום הזה כאילו מעולם לא עזבנו. שרנו בחגים, פגשו חברים בחדר האוכל ובשבילים, חוונו את השינויים שעבר הקיבוץ והרגשנו בבית. עם השנים ליוונו למנוחות ביחד את סבא זאב וסבתא רחל, את סבא דב, את אבא ואמא שלי ואת אילן.

עכשיו, כשמיכל איננה, נעזוב יעל ואני בדמעות ובעצב רב את המשק. כאן נולדנו, כאן גדלנו, כאן הזיכרונות הכי יפים שלנו, ובאדמה השחורה הזאת לרגלי ההר נשארים האנשים שהכי אהבנו.

אבי

צלילי המורה למוסיקה

(מילים בצד הקבר)

אני, אמנם, חלק מהמשפחה המורחבת, אך לא בשל כך אני מדבר. כבר שנים אני חבר בקיבוץ אחר ולא בקיבוץ יגור, אז גם לא בשל כך אני מדבר. רציתי להגיד מילים בשם מאות, ואולי למעלה מאלף, תלמידיה של מיכל. כי כאשר בכל בתי הספר כאן בעמקים, היתה מורה לזימרה, לנו היתה מורה למוסיקה. כאשר אמרה לנו, כי זמרים כמו אריק ומלחינים כמו וילנסקי הם בסדר, אבל רצתה ללמד אותנו על קומפוזיטורים, היא העמיסה את כל הכיתה על אוטובוס ולקחה אותנו לחיפה, לקולנוע ארמון, לחזות בסרט המוסיקלי "פורגי ובס" של הקומפוזיטור גרשווין. היה זה צוהר לעולם אחר, חדש, שנפתח לנו, רק משום שבכל העמק היו מורות לזימרה, אבל לנו היתה מורה למוסיקה.

כולכם מכירים את "הצריף הירוק", כאן ממש ליד הבריכה. הצריף המוסיקלי הזה. אבל מיכל חשבה כי הוא קטן מדי לעוצמתה התרבותית של יגור.

וכך, לאחר שבועות ושעות של חזרות, עלינו על הבמה הגדולה של יד למגינים, תזמורת ענק של נגני כינור, נגני צ'לו, טרומבונים, קרנות יער, קלרניטים, חליליות. ולא תאמינו גם משרוקיות מים דמויות ציפור. כולנו עם תווים של "סימפוניית הצעצועים", שעד היום מתווכחים מי חיבר אותה, היידן או אבא של מוצרט. אבל כשעלתה על הבמה ה"נכדה רבא רבא" של היידן, היא מיכל, היה ברור מי המנצח. ליתר דיוק, המנצחת. ואיך זה קרה? רק משום שבכל בתי הספר בעמק היו מורות לזימרה ורק לנו היתה מורה למוסיקה.

יוסי לביא

מיכל היתה זו שהכניסה אותי לעולם הניצוח על מקהלה.

בשנת 1964 ובשנת 1966 שרנו עם מיכל את "קנטטת הבנים" - אוסף שירי משוררים עם מוסיקה של דוד זהבי. קודם עם מחזור י"ט ואח"כ עם כניסת המחזור שלי לחברות. בין לבין, עם כניסת מחזור כי לחברות, הביאה מיכל את "קנטטת האיכרים" למוסיקה של באך. לא חברות זמר אלא ממש מקהלות, עם ליווי של תזמורת גדולה (כינורות, צ'לים, כלי נשיפה ופסנתר).

מיכל שיתפה אותי בהכנות לקראת החזרות על שירי הקנטטה - אם בהעתקת התווים (למיכל היה כתב-יד יפהפה בכתיבת תווים) ואם בחזרות, כל פעם עם אחד הקולות, לקראת איחוד הקולות השונים לכדי מקהלה אחת ענקית של כל השכבה הבוגרת (כיתות י"ב).

מיכל עבדה עם המקהלה הענקית והתזמורת ביסודיות רבה, כדרכה. אני בטוחה שגם כיום רובנו זוכרים את "הנה הנם בני עזים פאלונים"; "בני מה רונן החג"; "השכול מתהפך בגינו כחרב פוקדנו השכול בית אם ובית אב". בקנטטה היו גם שני שירי סולו: "שערי האפיר בני" - בשני המחזורים שר את הסולו הזה שמואל פונדיק; ו"מי יתנני עתה כגבעול ירקרק" - במחזור י"ט שרה פועה שלם, ובמחזור שלנו - שרתי אני.

בין לבין הביאה מיכל את "סימפוניית הצעצועים" (יש הגורסים לאבא של מוצרט - ליאופולד ויש הגורסים להיידן). החזרות עם התקיימו ב"צריף הירוק", עם תזמורת של צעצועים (כגון משרוקיות וכלים משונים רבים), ובליוי פסנתר (פועה שלם, נעמי אמיתי ואני - כל אחת ליוותה פרק אחד מהסימפונייה).

מיכל ממש חייתה את המוסיקה. המוסיקה ליוותה אותה כל הזמן! והיא דאגה "להרביץ" אותה גם לנו, תלמידיה. איך אמר יוסי לביא בהלוויתה: לנו לא היתה מורה לזמרה, לנו היתה מורה למוסיקה.

גולת הכותרת - סדר פסח של יגור. מדי שנה מיכל היתה לוקחת אותנו לנשר, להביא "פסח שני" לעולים חדשים. אני ממש זוכרת היכן זה התקיים - כיום ניצב שם (בערך) האצטדיון העירוני.

משנת 2000 השתלטה ההפרטה על חיינו וחלק מהכלים התרבותיים המעטים שנותרו עמדו להיסגר, כמו התזמורת הקאמרית הקיבוצית ותזמורת החטיבה הצעירה. "בגלל הכניעה שלנו לימולך השינויים שפכנו איתו גם את המים אשר החזיקו בתוכם את תמצית חיינו"... כתבה מיכל בעיתונות הקיבוצית. "רק תוך מתן דוגמה טובה וכוונה נכונה בונים את נפש הדור הצעיר כולו לעדנה ולסבלנות, לפיתוח הטעם התרבותי ולריכוז בשמיעה ורגיעה שהם ניגודם של אווירת מועדוני הדיסקו והסטנד-אפ שהקיבוצים סוגדים להם בגלל ההיבט הכלכלי".

בשנות ה-80 של המאה הקודמת השתייכה מיכל לצוות התק"מי, ויחד עם אריה בן-גוריון (בית השיטה) ואברהם אדרת (איילת השחר) גיבשו ועיצבו את ההגדה החדשה של פסח, איתה אנחנו חוגגים עד היום את ליל הסדר הקיבוצי. משימתה של מיכל היתה להביא לכך שההגדה החדשה תהיה דומה לזו של יגור. "תפקידי בצוות", אמרה מיכל, "היה לשלב את הקטעים המוסיקליים שנוצקו בהגדה של יהודה שרת ביגור. ניסיתי להילחם על ההיגיון והיופי בדברים שנוצרו אצלנו"...

בין מפעליה החשובים של מיכל אנחנו זוכרים גם את "משל יותם" למוסיקה של יהודה שרת. הפעם האחרונה שהושר הפרק האחרון של ה"משל" היה בשנת 1979, לכבוד חג ה-57 של יגור. בניצוחה של מיכל, כמובן...

למיכל היה קשר הדוק עם יהודה שרת ממש עד יומו האחרון. לכבוד חג ה-40 של יגור ביקשו מיכל ושושנקה קרן-צבי (רכזת התרבות דאז) מיהודה לכתוב "משהו" לכבוד יובל ה-40. יהודה היה אז חבר קיבוץ נוה-ים, ומאוד התלבט בסוגייה. לבסוף שלח את השיר "קרב פזורינו". באותו החג יהודה התארח ביגור והוזמן ע"י מיכל לנצח על השיר, אבל סירב. הוא כתב למיכל בשולי קופסת סיגריות משומשת "למיכל - בהצלחה!". כך זכתה מיכל לנצח על ביצוע הבכורה של השיר.

בשנת 2009, בחלקו השני של ה"סדר", הזמנתי את מיכל להתכבד ולעלות לבמה כדי לנצח על "וקרב פזורינו". מיכל עלתה לבמה וניצחה בהתרגשות רבה וניצחה על השיר, שמאז 1940 נכנס להגדת הפסח של יגור ומהווה את אחד משיאי הסדר היגורי.

הזמנתה של מיכל ב-2009 לנצח על השיר היוותה מעין סגירת מעגל מרגשת.

מיכל חסרה לי מאוד מאוד בחיי התרבות ביגור כבר זמן רב.

נטע

סדנת למפיונים

קבלת שבת

עץ הזית המואר

שבוע מואר היה לנו עם מופעים ופעילויות רב-גילאיות. בשביל להוציא שבוע כזה, צריך צוות חזק וטוב. אתחיל בלהודות לצוות לצידי: **שי רודן, נטשה גורליק שור, אמוץ אשר, איריס כרמי, יוליה איריס, אור כרמי, דנה אגמון, שושן מדלינגר.**

פעילות שאהבתי במיוחד היתה סדנת למפיונים. נרשמו 65 ילדים שהגיעו עם הוריהם. יצרנו למפיון בעזרת מפעילה מ"פארק הבמבוק" בעזרתן של איריס כרמי ועינת קרדוש. עם הלמפיון יצאנו לטיול לילה (ערב) לפינת קק"ל, שם חיכה לנו **אמוץ** עם מדורה שהכין. **נחשון צירלין** הגיש תה חם ועוגיות ו**עופרי שרון** ריגשה בגיטרה ושירי חנוכה. היתה תחושה מההורים והילדים של ערב מהנה. פינקו אותנו בפידבקים חיוביים, גם אני והצוות נהננו מאוד!

פעילות מיוחדת נוספת היתה קבלת שבת במועדון, נר שיש של חנוכה, שהועברה ע"י יוסי ורוני חילוואי-יובל, המוכשרים שהאירו לכבודנו את השבת. תודה רבה להם! היו שולחנות יצירה וכיבוד. לצערנו, מעט אנשים/משפחות הגיעו.

חתמנו את החג עם טקס של חנוכה שכולו אור: בני הנוער חזרו מ"מרוץ הלפיד", מסורת יגורית מבורכת, הישר לבמה וברכו את בית יגור. בסיום הטקס בוצע ריקוד מיוחד, שתיכננו וביצעו **נרית למדן, דרור רודן ותאיר רשף שביט** לצלילי השיר "אור גדול", אותו שרו **יולי ורומי רשף**. הריקוד שילב בתוכו בסיומו מיצג אור של העצמה נשית, אכן מרגש!!

עץ הזית בכיכר מול משרד הרכב קושט לכבוד החג, כדי להתחבר לאווירת "החג של החגים". הגענו לכיכר אנכי, דותן ואור כרמי, אור חשמלאי מוסמך, ישר מצא פיתרון כיצד ניתן להשתמש בחשמל לטובת המשימה. גלי גורביץ" אישר, גור שרון תרם מניסיונו וידעותיו. בשנה הבאה יהיה אף יותר מואר... עובדים על זה.

אחרי שבוע מהנה, מאיר ומבורך בכל טוב, צריך לציין גם תופעה בעייתית: ילדים גדולים המגיעים לבדם לפעילויות השונות. לא פשוט עבורם להיות לבד, ואותי זה מאלץ לפעול בצורה שלא נעימה עבורי.

תודה לצוות שלצידי, תודה לכל משתפי הפעולה: **לניר קורן** - הגברה ותאורה, **לתום ויונתן טנא מלכין** המקצועיים.

תודה לחוג דרמה מבוגרים של **יאנה**, תודה ל**נבו ועמוס עוז** שהיו יצירתיים עבורנו לאורך החג, כדי שנוכל להשתמש בחדר האוכל לאירוח של קבוצות. תודה ל**ליטל ברקן ולהקת אורות**, תודה ל**רקדניות**, תודה מיוחדת ל**רן אזנקוט** (תופים) שלא ויתר והצליח לגבש הרכב מוזיקלי - עם **ניר בלום** (אורגן) ו**יוסי חילוואי** (גיטרה).

עינב רוזיאן